

Megjelen hetenkint kétszer
szerda és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona félre 5 kor.
negyedévre 2.50 kor.
— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy dis-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termék szerint egy negyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek 4r-
kedvezmény.

Nevelés — az életnek.

— jan. 9.

(y) A mult esztendő május havában a sárospataki állami tanítóképzőintézetnél „szövetkezeti tanfolyam” tartatott. Erről, a nálunk még teljesen új dologról annak idején részletes tudósításban emlékeztünk meg, méltatva és megvilágítva egyszersmind azokat a gyakorlati életben megbecsülhetetlenek ígérkező hasznokat, amelyek nyomon fogják követni ilyen természetű kurzusok hallgatóinak munkássága után az eszme magasztosságát.

Röviden szólva: mind életben fejlődik ki hazánkban az az érzék, amely a fejlődő kor kivánalmait testbe öltöztetni akarja s ez által a világ rend képét és a közéletet külsőségeiben is átalakítani hivatott, azért: hogy benső értékével és az általa szült újításokkal kielégítse azokat a kivánalmakat, melyeket a modern társadalom a természetszerű fejlődéstől örök törvény alapján megkíván és a tökéletesbülésnek és a nemzet közgazdasági megerősödésének alapfeltételeiként követel.

Maga az eszme: „Szövetkezés”, már nem csak erkölcsi fogalmat jelent korunkban, de realitásában is haladást és erősödést jelent minő azon a téren, hová ez az eszme bevive s kultiválva lesz.

Jóleső örömmel konstalálja tehát mindenki, — aki a nemzet

kulturális fejlődését és gazdasági megerősödését a szövetkezés eszméjének helyes kultiválásától teszi függővé, — hogy éppen azon a helyen hódít mind nagyobb tért a szövetkezési eszme terjedése és annak a gyakorlati életben való helyes alkalmazása, amely tér mintegy torna tere a jövőendő élet munkásainak ugy a szellemi, mint a praktikus kiképzést illetőleg. Ilyen tér pedig bár sok és sokféle van, de bátran állíthatjuk: hogy ezek közt is első a tanítóképzőintézet.

Lecáfolyhatlan igazság, hogy a reális életre semmi más intézet nem nevel intezivebben, mint a tanítóképzők. Eltekintve a szakképzés fogalmától, a tanítóképzők feladata: teljesen gyakorlati embereket adni a társadalomnak. Áll ez a föltevés, vagy jobban mondva jogos kívánalom annál inkább, mert napjainkban midőn a tanítói pálya mind nagyobb önállóságra juttatja egyéneit, mind tágabb kört jelöl meg számukra a köztevékenység mezején s mindinkább törekszik kultuskormányunk a nép eme leglehivatottabb vezetőinek sorsát és tisztességét megéltetését biztosítani: méltán elvárja a közönség, hogy a tanítók személyében ne csak szakembereket, ósdi és tudós pedagógusokat, de teljesen és a mai viszonyokhoz alkalmazkodó gyakorlati férfiakat is nyerjen és tisztelhesen.

Valósággal apostoli munkát végeznek s egy nagy nemzetnek

örökös haláljára tarthatnak igényt mindazok, akik e téren jó példával, buzgó törekvéssel járnak elől, akik a szociális életnek a kor kivánalmait által felszínre hozott kérdéseit nemes ambícióval és okos belátással iparkodnak megoldani.

A vármegyénkbeli egyetlen tanítóképzőintézetnél, Sárospatakon e hó 5-én ismét megnyitott a szövetkezeti tanfolyam.

Gr. Mailáth József, a nagy szociológus remek szép beszéddel nyitotta meg a tanfolyamot. E kiváló közgazdászunk nemcsak a tanítói kar s így közvetve a nép iránti mély érzelmeiről s jóakarataról tett tanubizonyosságot, de olyan utat jelölt meg egyben, amelyen vajha mentől többen iparkodnánk haladni azok közül, kik vezérszerepre hivatottak a hazánk közgazdasági életének fellendítése iránti nagy munkában.

A kurzus előadója ez éven is Blasek Jenő, az orsz. központi szövetkezet titkára, ki megnyitó előadásában oly mintaszerűen és meggyőzően érvelt, hogy a hallgatóság valósággal az ígézet hatása alatt állott s bizonyos, hogy ezek lelkéből a szövetkezeti eszméhez való ragaszkodást soha semmi áskálódás ki nem irthatja.

A megnyitó előadás végeztével Beregszászy István zemplénvármegyei kir. tanfelügyelő, — ki szintén nagy érdemeket szerzett abban, hogy a felügyelete alatt álló képezdénél ez a tan-

folyam életbelépjén, — igen szép beszéddel méltatta Mailáth József gr. érdemeit s hálával köszönte meg azt a nagy értékű jóindulatot, melylyel a nemes gróf ez intézet s ez által a magyar tanítóság, végeredményében pedig Magyarország népének jóléte és előhaladása iránt viseltetik.

A kir. tanfelügyelő szép beszéde után még Hodossy Béla képezdei igazgató mondott köszönetet a tanfolyam szervezőinek, amelyek után a megnyitó ünnepség véget ért.

Nemcsak a képezdei növendékek és az intézet egész tanári kara, de közéletünk számos kiváló szereplője is jelen volt s örömmel hallgatta a szép fejtegetéseket, megígérve támogatást is a nemes ügy munkálatában. Ott láttuk többek közt Meczner Béla orsz. képviselőt, Gruska Lajos pápai kamarást s több előkelőséget.

Ilyen bevezetés a teljes sikernek legbiztosabb záloga, a mely siker az életnek való nevelés útján el is érhető.

A „sátoraljaujhelyi műkedvelő társaság” első színelőadása.

— Saját tudósítónktól. —

— jan. 9.

Társadalmi életünk fejlesztésére ma már alig fordítunk gondot, holott minden nemes irányu mozgalomnak éltető levegője, termő talaja egyedül a társaság lehet. Széttagolt, egymás-

legpuritánabb, legbecsületesebb emberek közzé tartozik Knopfler bácsi. Valóban, ő még tréfából sem hazudik soha. Sokan persze nem értik meg, hogy hogyan fér ez aztán össze újságírói mesterségével. Hát bizony becsületessége sokat kellemetlenkedett neki ezen a pályán. A fővárosi lapoknak igen régi referense, nem ritkán történt meg aztán, hogy hol az egyik, hol a másik lapban megdöbbenéssel olvasta Knopfler bácsi az olyan idegen tudósításokat, hogy pl. Lasztócezon egy örült legény lefejezett egy 6 tagból álló családot, vagy hogy a hideg decemberi napokban egy előkelő megjelenésű farkastársaság kiette csizmájából a vásárról hazagyokező atyafiakat stb. Persze rögvést jött az auszpuczer a lapoktól, hogy micsoda „rendes levelező” ő, ha még ilyen érdekes dolgokról se értesíti idejekorán a lapokat. A végén aztán mindig kisült, hogy Knopfler bácsinak van igaza, hogy az idegen tudósítások csak jól meghízott hírlapi kacsák. Innen van aztán Knopfler bácsinak a fővárosi lapoknál oly hitele, hogy talán az egyedüli vidéki tudósító, akinek pl. a Pester Lloyd vagy a Budapesti Hírlap minden átolvasás nélkül szokta a referációját közölni.

A leghitelesebb zempléni politi-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Knopfler bácsi.

Knopfler bácsi jubilál. Knopfler bácsit ünnepelik. Olyan furesán hangzik ez. Ugy megszoktuk már, hogy Knopfler bácsi szép szerényen, egy tanítóhoz illő csendben tanítgasson, irogasson cikkeket, tudósítsa a budapesti lapokat a zempléni dolgokról, új meg új tankönyveket szerkesszen, soha ki nem fardó lelkesedéssel dolgozasson — másokért, mások érdekében. Dicsimnusz, görögtűz nélkül. Olyan volt mindig az ő modora, megjelenése, olyan a munkálkodása, hogy szinte természetesnek találtuk már, hogy Knopfler bácsi mindent megtegyen értünk és mi semmit se ő érte. Ő szoktatott erre bennünket. A derék, jó Knopfler bácsi...

A jubileumok korszakát éljük. Mindenki és mindent jubilál. Kezdve a férjuraamtól, akinek boldog házasságában immár kinőtt a 10. szezon, a szomszéd hentesig, aki a becsületben meghízott testtel már tizedik éve tölti a virslit, mindenki és mindent jubilál. Szegény Knopfler bácsi, őt is belekényszerítették a jubileumba. Kár. A sablon egyesek előtt csak ronthat

azon a nagy szereteten és őszinte lelkesedésen, amelylyel ugy mi, akik tanítványai voltunk, mint mások, a kik Knopfler bácsit akár személyesen, akár hírből ismerik, iránta viseltetünk — jubileum nélkül is. És szentül meg vagyunk győződve, hogy Knopfler bácsi szégyeli magát a legjobban a céceós jubileumi ünnepélyek közepette, amint az egyszerű ember is rosszul érzi magát a cifra bál ruhában.

Am mégis csak jó, hogy van ez a jubileum. Hála érte azoknak, a kik csinálják, akik alkalmat adnak nekünk, hogy tanúságot tegyünk szivünkről és szívünk tartalmáról; a szeretetről és becsületről az ő személye és munkássága iránt. Mert mindenhez alkalom kell. Hisz jól tudja mindenki, hogy nem Knopfler bácsinak van szüksége erre az ünneptetésre, hanem nekünk. Közel egy félszázadig és hozzá ily tisztességgel és becsülettel működni a közpályán, tanítókodásban, amelyet csak ideális ember tarthat halásznak, — és emellett oly sokoldalú, hasznos tevékenységekben szerezni érdemeket, mint Knopfler bácsi tette, oly szép és lélekemelő erény, hogy nagyon is meg kell azt becsülni a mai embereknek,

akiknél a jól élni vágyás lassanként kezdi lenyügözni a hivatásszeretetet.

Igen, a hivatásszeretet az, amelyet Knopfler bácsinál még bámolni tudunk. A lelkiismeretes tanító megtestesülése ő. Jól emlékszem, az én szüleim is mint örültek, hogy a Knopfler bácsi „keze alá” kerültem. De én is. Gyerek voltam, de csudálatosan már ambicionált engem az, hogy milyen odaadással tördött velem Knopfler bácsi. És az volt a legjellemzőbb, hogy titokban mindenki azt hitte, hogy velem jobban és többet foglalkozik a tanító bácsi, mint a többi gyerekekkel. Közismert volt a pontossága. Szinte az óra igazodott az ő pontosságához. Soha egy percet el nem késelt, el nem mulasztott. Azt hitte, hogy ha egy órát elvon a tanítástól, akkor veszélyeztetve van egy hónap munkássága. Meg is volt aztán az ilyen lelkiismeretes tanításnak az eredménye. Minden éyben valóságos ünnepély volt a Knopfler bácsi vizsgája, amelyen a gyerekek pompás készültsége összeolvadt a szülők boldogságával. Sok-sok évzáró vizsgának ilyen meleg lelkesedésből tevődött össze a vasárnapi jubileum is...

Hát arról ki ne tudna, hogy a

tól élesen elmesgyélt életet élünk ma már, mintha nem tartanók szükségnek ápolni és fejleszteni létezésünk egyik főfeltételét: a társas életet.

Es ez a bajunk nem öseinktől örökölt, mert azokat egybefűzte egymás kölcsönös megbecsülése, szeretete s a hajdankori társas élet az önzetlen emberszeretet alapján lett oly szilárd, hogy ma már arra csak fájdalmas rezignációval tekinthetünk vissza.

Erős figyelemmel kell tehát nézünk minden olyan törekvést, mely a társas élet fejlesztését szolgálja, támogatni kell minden kezdeményező lépést, mely ha szűk körben is, mondjuk városunkban e cél elérését tűzi ki feladatul.

Ily értelemben kell felfognunk azt a nemes akciót is, melyet társas életünk Dókus Gyulánál körül csoportosult vezető személyiségei megindítottak, megalakulván „mükedvelő társaság“-gá a cél elérésének érdekében a *szellemi szép* mindenkire hatást gyakorló erejét használva fel eszközül. És ugyan mi egyesíthetné a társaságot ma a „quo caput tot sententiae“ korában jobban, mint a mindenkiben élő vonzódás a szellemi szép iránt, melynek diadalmos ereje feltétlen hódolásra készíti azokat is, kiket a szép szeretetén kívül semmi más közösséggé nem egyesíthet.

Társadalmi életünk szervezésének nemes munkájára van hivatva a „mükedvelő társaság“, ennek a dícsérendő célnak áll szolgáltatásban, minden siker tehát, mi utjuk egy-egy mértföld kövéül helyeztetik le: a nemes törekvés diadalul jegyeztetik fel általunk. A „mükedvelő társaság“ megkezdett útjának első mértföld követ a folyó hó 5-én és 6-án megtartott mükedvelői előadással helyezte le: revelálva azt a tanulságot, hogy a társadalmat egyesítő, összetartó és fejlesztő erőt a szépnek szeretetében kell keresnünk, mert az annak építette ottlár előtt omol le minden válaszfal sziveink között s nekünk úgy tetszik, mintha e romokba omló válaszfalak zuhanásában az új és szebb jövőnek hangja szólana.

kai tudósításokat is mindig ő küldte a pesti lapoknak. Igazságszeretetéért szerette őt Molnár István és Hadik Béla is. A főispáni bankettek rendezésén hivatalos volt, ám ő sohasem ment el. (Banketten különben sem volt talán még soha. Milyen rosszul eshetett neki, hogy most a saját bankettjén kellett lennie!) Félt, hogy befolyásolja igazságszereteté a vendégeskedés. Ez nagyon bosszantotta Staut főispáni titkárát. Minduntalan kapacitálgatta őt, de hasztalanul. Egyszer ki is fakadt ellene a titkár: — Tán csak nem fél Knopfler bácsi, hogy ezért a bankettért irni fog kelleni a méltóságos urról?!

Bámulatosan nagy az energiája. Egész nap dolgozik, szorgoskodik. Tudja Isten, hány jeles és uttörő rendezte azokat új kiadás alá. Hol ide, hol oda ír tanügyi cikkeket, egy napot sem tölt el tetlenül nehéz napi munkája, idegölő tanítóskodása mellett. Még a helyi lapokban is a legkevesebbet. Nem szeret a helyi izü kérdésekhez nyulni, mert fél, hogy személyeskedéssé fajul, amelyet mindennél jobban utál. És ez így megy napról-napra. Minden látogatója íróasztalánál találja őt, amint a könyvek között buvárkodik. És emellett a fűrésztő robot mellett nem kíván semmiféle szórakozást. Az ő naiv becsü-

A sátoraljaujhelyi, csak nem régen megalakult „mükedvelő társaság“ folyó hó 5-én és 6-án lépett a közönség elé, színre hozván három egyfelvonásos színművet, melyben mükedvelőink java része müködött közre.

A mükedvelő társaság első nyilvános szereplésének védnökségét id. Bajusz József, Dókus Gyula, Fejes István, Fornszeke Béla, Matolai Etele, id. Meczner Gyula és Székely Elek vállalták el, míg a mükedvelői színelőadás díszelnöke a mükedvelő társaság létrehozásában oly agilitással buzgólkodó Dókus Gyuláné volt, kit a szép eszme megvalósításáért első sorban illet elismerés.

A mükedvelők a két estén három darabot mutattak be, Dezső József „Egy szál mirtusz“, Almási Tihamér „A miniszterelnök bálja“ és gróf Fredró Sándor „Az egyetlen leány“ című darabjait. Ennek következtében az előadás kissé hoszura nyult s azt hisszük, hogy a tervbe vett következendő előadásoknál két darab is teljesen betölti az estét. A mükedvelőknek a rendezés munkájában a kiváló tevékenységet kifejtett Isépy Zoltán és Bajusz Zoltán mellett Vitéz Róbert, a Miesey társulatának színpadikus fiatal művésze segédkezett, művészi egészszé olvasztván mükedvelőink olyan meglepően szép összjátékát, hogy igazán felesleges munkát végeznünk, ha a szereplők játékaról külön-külön írni elismerő és dícséző szavainkat, mert maga az előadás teljes precíz egésze a legnagyobb bizonyítéka annak, hogy minden mükedvelőnk a legnagyobb sikerrel felelt meg feladatának s részese volt annak a páratlan erkölcsi sikernek, mely a szép törekvést koronázta.

Ide iktatjuk azonban a mükedvelői előadásban résztvettek neveit, kik valamennyien művészi készséggel, dícsérendő ambícióval s nagyon értékes eredménnyel vették ki részüket az elért sikerből. Közreműködtek: Dr. Besseney Zénóné, Boronkay Lászlóné, Isépy Zoltánné, urnök. Barths Pipi, Fried Eteleka, Göllner Irénke, Mauks Margit, Malátsik Aranka, Rosenbergs Erzsike, Répássy Margit, Székely Mária, Zettin Flóra urhölgyek; ifj. Bajusz József, dr. Besseney Zénó, Fehér Andor, Hegedüs Győző, Karácsonyi Gyula, Isépy Zoltán, Meczner Tibor, Matyi Béla, Matyasovszky Kálmán és Székely László urak.

Az összevágó, részeiben úgy mint egészében elsőrendű előadásnak méltó keretet az a díszes, uri közönség

letessége a quaterkát, kártyát, színházat, mulatságot soha sem ismerte, sőt megvetette azokat. Az olvasó példálul nehezen fogja elhinni, hogy Knopfler bácsi még sohasem volt színházban. Pedig nem volt. Vagyis pardon: egyszer volt! Egyik fiával diák korában igen sok baja volt a színház miatt. A fiu természetesen lelkesedett a színházért s emiatt sok esetpatéban volt része. Knopfler bácsi sehogy se tudta felfogni, hogy hogyan lehet folytonosan színházba járni. A Gáspár gyerek is megsokallotta a korholásokat és eselhez folyamodott. Megígérte atyjának, hogy háta fordít a színháznak, ha egyszer, egyetlenegyszer elmegy vele a színházba. A szent cél érdekében ezt az irtózatot áldozatot is meghozta Knopfler bácsi a fiának. A „Goldstein Számít“ adták, magával Kövesivel a címszerepben. Knopfler bácsinak igen tetszett a darab, sokat nevetett, a Gáspár fiu pedig örült, boldog volt, hogy célját elérte és már kiszínezte azt a nagy boldogságot hogy ezentul atyjával együtt fog járni mindennap a színházba, — annyira megkedvelte most Knopfler bácsi a színházat. Am nagyon is csalódott. Hogy Knopfler bácsi többet nem ment a színházba, azt felesleges mondanom, de hogy a Gáspár gyerek — azontul is járt mindennap a színházba, azt talán még

adott, mely ez alkalommal színházunk nézőterét zsufolásig megtöltötte. Valóban együtt láttuk ott városunk egész társadalmát, annak minden rétegében szép számmal képviselten, a szép szeretetében összeforrt szívvel és lélekkel. Bátran mondhatnánk, hogy mindenki ott volt, ha színházunk nézőtere elég lenne arra, hogy városunk disztigvált közönségét egyszerre befogadhassa. Ez okból ismételték meg a darabot másnap s ugyancsak ez volt oka, hogy az előadás után tervezett táncmulatságot a város tanácstermében tartották meg a színház helyett.

Ezen a táncmulatságon, mely legméltóbb befejezése volt a fényes estének s melynek résztvevői a temperamentumos táncmulatság után csak a reggeli órákban oszlottak szét: tudósítónk a következő neveket jegyezte fel a jelen voltak névsorából:

Id. Bajusz Józsefné, Bajusz Andorné, Barths Pipi, dr. Besseney Zénóné, Boronkay Lászlóné, Dókus Gyuláné, Ehler Gyuláné, Fleisemann Oszkárné, Göllner Lajosné, Göllner Aranka, Göllner Irénke, Gortvay Aladárné, Hönsch Dezsőné, Hönsch Ilonka, Hönsch Maca, Hegedüs Győzőné, Isépy Zoltánné, Isépy Sári, dr. Kontz Endréné, özv. Lakatos Gyuláné, Lakatos Lenke, Meczner Ilona, Neubauer Miksáné, Obersall Pálné, özv. Répássy Jánosné, Répássy Margit, Székely Elekne, Székely Mária, Szücs Ibolyka, Zettin Ignáczné, Zettin Flóra, Zettin Tilla.

Ez volt főbb vonásaiban első bemutatkozója a nemes intenciók jegyében megalakult „mükedvelő társaság“-nak, mely ha megkezdett útjáról letérni nem fog: jelentős munkára lesz hivatva társas életünk fejlesztésében s jutalmát magában az általa létrehozott szépben leli, amit alkotni mindenkor dícsőség és interpretálni mindenkor nemes feladat volt.

Erős a bizalmunk, hogy a „mükedvelő társaság“ a legutóbb lehelezett alapra oly épületet fog építeni, mely méltó a letett alap nagyságához és arányaihoz!

Az érdem méltatása.

— jan. 6.

Napjainkban, midőn a becsületes munkás örvendhet ha éhen meg nem hal, egy egész emberéleten át kifejtett igyekezet pedig szintén vajmi ritkán talál kellő méltatásra: mint-

feleslegesebb!

A kártya pediglen épenséggel terra inkognita volt Knopfler bácsi előtt — eddig. Mert kis leánya, aki most került haza az iskolából, a téli estéket igen unalmasnak találván, épen most igyekezik azon, hogy kártyássá tegye az apját. Nagyszerűen halad a tanításban, Knopfler bácsi már majdnem tudja a 21-et, csak épen még az alsót meg a felsőt nem tudja egymástól megkülönböztetni...

A tanulás, a tanítás, a komoly munka az ő életeleme, minden szórakozása. Ennek a tanévek az elején elesett az egyik szórakozásától: a tanítástól. Nyugalomba vonult közel félszázados tanítóskodás után... De téved, aki azt hiszi, hogy most kevesebbet dolgozik, mint annakelőtte. Bizony többet szorgoskodik ő most is, mint egy munkabíró fiatalember. Az igaz, hogy most többet látni az utcán Knopfler bácsit, mint azelőtt. Hozzá tartozói elüzik a könyv, a munka mellől, ki az utcára, sétálni, pihenni, szórakozni. Am Knopfler bácsi sehogy sem érzi jól magát. Hiányzik, nagyon hiányzik neki egy szórakozás: a tanítás. Nehéz is elszokni az olyan szórakozástól, amelyet már megszoktunk...

Spektator.

egy példát statuált a sátoraljaujhelyi izr. anyahitközség, mikor 45 évi buzgó és eredményes szolgálat után, az aggkor parancsoló hatása alatt nyugalomba vonult tanítójának — Knopfler Sándornak tiszteletére ünnepélyt rendezett, megbecsülvén ezáltal nemcsak a tehetséget és szorgalmat, de magát a néptanítói pályát s e pálya igaz harcossait is.

Már előző lapszámainkból tudomással bírnak t. olvasóink ama tényről, hogy a helyi izr. hitközség nem akart Knopfler Sándortól egyszerűen, szólnélkül elválni, de széleskörű ünnepélyt rendezett az érdemes tanférju tiszteletére.

A diszközgyűlés az izr. anyahitközség tágas tanácstermében folyt le, melyről részletes tudósítást a következőkben adunk:

Este 1/4 órakor, — a zsufolásig megtelt tanácsteremben — az, izraelita iskolaszéki elnök szép szavakkal nyitotta meg a diszközgyűlést, előadva annak célját s méltatva Knopfler Sándor érdemeit, felkérte dr. Ligeti József, Widder Gyula és Haas Adolf iskolaszéki tagokat, hogy küldöttségként hívják meg Knopflert az ünnepélyre.

Mialatt a küldöttség megbízásában eljárt, megérkezett a terembe titkára kíséretében Meczner Gyula zemplérvármegyei főispán, kit belépve a közönség hatalmas éljenzésével s látható örömmel fogadott. A főispán megjelenése általán igen jó hatást keltett, mert mindenki bebizonyítva látta ezen, — a közélet minden mozzanata iránt érdeklődő férju eljövételében azt: hogy más idöket élünk ma mint az előtt. Hogy olyan emberek visznek ma vezérszerepet, akik igazi nemes érzéssel bírnak az érdemes munkások megbecsülése tekintetében.

A főispán helyet foglalt az elnök mellett és pár perc múlva belépett a terembe a küldöttség kíséretében Knopfler Sándor is, kit lelkesült éljenzés fogadott.

A notabilitások helyet foglalván, dr. Goldberger Izidor rabbi-hitszónok, mint a helyi izr. iskolák igazgatója magas szárnyalású szép beszédben üdvözölte az ünnepellet. Beszéde végén lelkipásztori áldást mondott reá, majd átadott az iskolaszék ajándékként két hatalmas, ezüst gyertyatartót.

A hitszónok után dr. Reichard Salamon az ujhelyi izr. anyahitközség egyházi előljárósa nevében mondott szép beszédet, — utána pedig dr. Dudás Gyula zemplérvármegyei kir. s tanfelügyelő a tanfelügyelőség s általán a közvetlen felügyeleti jogkörrel bíró tanhatóság nevében, — mint a vidéken távollevő Beregszászy István kir. tanfelügyelő megbízottja, magvas, kitünően koncipiált és igen szép üdvözöl beszéddel méltatta az ünnepelt érdemeit.

Beszédeket mondottak még: Witt József sárospataki izr. tanító az orsz. izr. tanítóegyesület, — Schlézinger Ignác az északkeleti tanítói kör — Weisz Lipót a miskolci kartársak, Grünbaum Simon a kereskedő társulat, — Widder Gyula szép beszédben a népkönyha egyesület, — dr. Garai Armin a szegény gyermekeket felruházó egyesület, — Kozma Armin a betegsegélyző egyesület, — Zinner Sándor főgimn. VII. o. tanuló a volt tanítványok nevében.

Majd Némethi Bertalan hitközs. titkár felolvasta a nagyszámmal beérkezett üdvözöl iratok és sürgönyök küldőinek nevét, kik között számos előkelőséggel találkozunk, — végezetül pedig Szabó Jakab tanító a tantestület nevében, kimagasló szép beszédben vett bucsut az érdemes kartárstól.

Knopfler Sándor mintegy negyed óráig tartott, meghatóan szép szavakkal köszönte meg tisztelőinek s volt tanítványainak a személye iránt megnyilvánult kitüntető ünneplést.

Az ünnepeletet, valamint Meczner

Gyula főispánt távozásukkor a nagy tömeg hatalmasan megéljenezte.

Este 7 óra után a Népkönyha helyiségekben bankett volt, melyen sok szép felköszöntő hangzott el. Ezek közt kivált a Székely Elek polgármesteré, ki az ünnepet mint Sátoraljauhely város közbecélésben álló ősz polgárát köszöntötte fel.

A kedélyes est a késő éjjeli órákba nyult be. Minden jelen volt azzal a tudattal távozott: hogy mégsem olyan hálátlanok az emberek — az igazi érdemet még ma is megbecsülik.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Hivatalvizsgálat. Meczner Gyula főispán titkárával és Dókus Gyula alispán Matyi Béla vármegyei irnokkal folyó hó 7-én megvizsgálta a bodrogközi főszolgabírói hivatal és ügykezelését s ezzel a múlt hó 28-án megkezdett vizsgálatot be is fejezte.

(Anyakönyvi kinevezés. Zemplén vármegye főispánja Bánóczy László segédjegyzőt a ladamóci anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki teljes hatáskörrel.

(Szolgabírói áthelyezések. Durcsinszky Gyula tb. főszolgabíró a vármegye főispánja ideiglenesen a bodrogközi főszolgabírói hivatalhoz áthelyezte és a hivatal vezetésével megbízta. — Dr. Marton Sándor bodrogközi szolgabíró pedig a szinai szolgabírói hivatalhoz osztotta be.

Nyilatkozat egy nekrológ tárgyában.

— jan. 9.

Tudomásomra jutott, hogy a Zemplén múlt számába irt nekrológomból némelyek személyi vonatkozásokat magyaráltak ki.

Ez a körülmény arra kényszerít, hogy megadjam cikkemnek legautentikusabb magyarázatát.

Hogy ezt itt, a nyilvánosság előtt teszem és nem másutt, annak egyszerűen az az oka, hogy e magyarázattal a nyilvánosságnak, a Zemplén olvasóközönségének tartozom.

Ime, nyilatkozatom:

A nekrológgal senkinek lelkiismeretét terhelni nem akartam.

Különösen nem volt szándékomban az elhunyt Hankus Béla felügyeleti hatóságát hibáztatni, vagy éppen kárhóztatni, mert egyrészt az ilyen szerepre józanul nem vállalkozhatom, de másrészt teljesen tisztában vagyok azzal, hogy az említett hatóságnak kizárólagosan törvényadta jogát szabad az alantok felett gyakorolnia s e jogkörön belüli intézkedésekhez senkinek semmi köze sincs.

Kérdéses cikkemben a bürokratizmust és azoknak a bánásmódját hoztam összefüggésbe az esettel, akiknek az államszolgálat terhét kellett megosztani az elhunytal.

Ime, magyarázatom:

A bürokratizmus kifejezés alatt sem én, sem más emberfia nem érthet mást, mint egy közismert rendszert, nem pedig valamely egyént. Ha ez a rendszer olyan ténykedések szabadságát, sőt szükségességét involválja, melyek egyeseknek érzékenységet sérthetik, erről, azt hiszem bátran beszélhet még az olyan szolgáló is, mint az állami tisztviselő.

Cikkemben különben azon impressziókkal számoltam be, melyek a megdöbbentő eset alkalmával pennám hegyére toladó nézetté formálódtak.

Könnyen lehet, hogy ez a nézet fölötte téves s lehet, hogy a Mindenek Tudója teljesen megnyugtató világosságot tudna vetni oda, a honnan kipattant: a megrázkódott lelkületbe; de a meddig a gyarló ember a maga tépelődésekkel és kétségekkel teljes gondolatvilágára van utalva, addig sok-sok ferde és téves nézet fog napvilágot látni.

Azon körülmények ismertetésével, amelyek az eset alkalmával összejátszottak, e helyen nem foglalkozhatom.

Bizonyos azonban az, hogy egyeseknek az öngyilkossá lett Hankussal szemben tanúsított bánásmódját, önző eljárását — a körülmények összejátszása folytán — sohasem fogom helyeselhetni.

Különben pedig mindenkinek legigazságosabb bírása a saját lelkiismerete.

Farkas Andor.

HIREK.

A tulipán tagok jótékonyága.

Sok embernek minden földi java megvan, gazdag, nem nélkülöz semmit s még is unalmat, ürt érez szívében s nem tudja azt mivel betölteni; pedig mily egyszerű azt a nemes jó szívet foglalkoztatni, elcsendesíteni, ha az ember körültekint és nyomorfüldjén, foglalkozik az emberek sorsával, kutat, hol fáj a szegénynek, mi hiánya van az elhagyott árvának, hol éheznek, hol fáznak? s van-e meleg otthonuk? hol lehet és hogy azon segíteni, kevés fáradsággal s azonnal betelik az ür a szívből s el van úzva az unalom, hisz van miért fáradni, van kin segíteni.

Emberbaráti kötelességgel összetartva, filléreinket összegyűjtve, szegény embertársunk baját orvosoljuk, kenyeret adunk az éhezőknek, meleg otthont az elhagyottaknak s ekként megóvjuk az elsüllyedéstől.

Ilyen orvos a mi dicső magyar Tulipánövetségünk, melynek befolyt összegének csak némi kamatából, már is enyhítettünk ez idei karácsonykor sok szegény árva gyermek és anya nyomorán. Sokan zugolódnak e szövetség ellen, pedig mily üdvös annak alapja, ha azt tanulmányozzuk; azért sorakozunk, tartsuk szem előtt a mi piros tulipánunkat, apoljuk a jótékonyág melegével, nehogy elhervadjon, álljunk mindnyájan a szövetségbe, kik még nem állottak, hogy jövőre több bajon, nyomoron segíthessünk, több szegényt istapoljunk s szívünkbe az ür be lesz töltve a jótékonyág gyakorlatában.

Ez idei karácsonykor kiosztottam 15 pár cipőt, 13 öltő ruhát, 6 meleg kendőt, 6 trikó nadrágot, 3 meleg rokkot, játékokat, tűzfát, élelmi szert és némi készpénzt s ez mind a tulipán szövetség jótékonyágából került ki.

Ha több tagunk lesz, mennyivel több emberrel tehetünk jót ezután, mennyi nyomort enyhíthetünk.

Az árvaház gyermekeinek karácsonyfájára adakoztak: ruhaszövet, harisnyakötő és trikóval Barna Dezső, Blumenfeld Jenő, Klein Pál, Kun Sománé és Schön Sándor urak és urnő, kiknek ez uton mondok köszönetet az árvák nevében az ajándékokért.

Gyulalak, 1907. jan. 9.

Dókus Gyuláné.

Farsangi naptár.

Január 12. Sátoraljauhelyi függetlenség kör táncmulatsága.

Január 19. Sátoraljauhelyi izr. nőegylet táncestélye.

— Kinevezés. A vall. és közokt. m. kir. miniszter Horkay Erzsébet okl. óvónőt a mádi állami óvodához kisdodovónóvé nevezte ki.

— Jótékonyág. A sátoraljauhelyi műkedvelők legutóbb tartott előadásával kapcsolatban s azon nemes célra, amelyre nevezett társaság előadásainak jövedelmét fordítja, — gr. Andrassy Dénes a jótékonyágáról közismert főur mai napon 200 koronát küldött szerkesztőségünkhöz. E nemes adományt a műkedvelő társaság elnökének, Dókus Gyuláné ur-

nőnek kezeihez azonnal át is szolgáltattuk, ki erről a következő nyugtát állította ki: „Nyugta 200 azaz kétszáz koronáról, mely összeget mint a sátoraljauhelyi műkedvelő társaság által e hó 5-én tartott jótékonycélú előadás alkalmából gróf Andrassy Dénes ur által felülfizetett összeget, a Zemplén szerkesztőségétől mai napon átvettem. Fogadja a nemes szívü adományozó ezen, a jótékonyág oltárára hozott áldozatáért a társaság nevében e helyütt is hálás köszönetemet. Sátoraljauhely, 1907. jan. 9. Dókus Gyuláné.”

— Primícia. Jablonszky József, egri egyházmegyei új miséspap, első szent mise áldozatát folyó hó 13-án (vasárnap) d. e. 10 órakor tartja Sátoraljauhelyben a kegyesrendiek templomában.

— Nyilvános köszönet. Szeretném mindenkinek külön-külön meleg kézszorítással megköszönni, aki 45 éves jubileumom alkalmával becsülésével megisztelt vagy szeretetének oly meghatározó jelével ajándékozott meg, amint én meg nem érdemeltem s nem is vártam. Am ez lehetetlen, erre képtelen vagyok. Azért ez uton köszöntöm mindazokat, kik szerencsekívánataikkal felkeresni szívesek voltak. Meleg, hálás szívvel megköszönöm figyelmességüket és jó kívánságaikat hasonlókkal viszonzom. Különösen hálára köteleztek a meglepően szépen sikerült jubileum rendezői: a tek. iskolaszék, élén Roboz Bernát dr. iskolaszéki elnök ural, t. kartársaim és volt tanítványaim, akik azt részemre felejtethetlenné és mindéig emlékeztetéssé tették. Végül köszönetet mondok a helybeli lapoknak, melyek jóakarattal tanúsítottak irántam. Az Eg. áldása legyen mindannyiokon! Sátoraljauhely, 1907. január 9-én. Knopfler Sándor.

— Városi közgyűlés. Sátoraljauhely város képviselőtestülete f. hó 8-án d. u. rendkívüli közgyűlést tartott, melynek lefolyásáról — térszűke s egyéb aktuális közlendőinkre való tekintettel — csak jövő számunkban hozhatunk tudósítást.

— Táncmulatságok. A sátoraljauhelyi függetlenségi kör szokásos évi s mindig kitünő sikerű bálját január 12-én tartja a városi színházban. A táncestély iránt ez éven is már előre nagy érdeklődés mutatkozik, úgy hogy annak erkölcsi és anyagi sikere a legkevesetgőbb kilátásokkal biztat. — A sátoraljauhelyi izr. nőegylet 1907. évi január hó 19-én a városi színház termében rendez jótékonycélú zártkörű táncestélyt, melynek kezdete este fél 9 órakor. Személyjegye 3 kor., családjegy 6 kor., földszinti és erkély páholy 12 kor., 1-ső emeleti páholy 10 kor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Páholyjegyek az egylet titkárával kaphatók. — A nagymihályi izr. jótékony nőegylet saját alapítókéjének gyarapítása céljából Nagymihályban a Barnai szálló összes termeiben 1907. évi január hó 26-án tombolával egybekötött táncmulatságot rendez. Beléptidij: személyjegye 2 korona, családjegy 5 korona.

— Halál a fürdőmedencében. A Rózsa-utcai szefart izr. fürdőbe Róth Chaim itteni lakos folyó hó 7-én reggel 6 órakor fürödni ment. Amikor levetkőzött s a fürdőbe lévő nagy medencébe belépett és a vízben elhelyezkedett, rémulve vette észre, hogy nem egyedül van a medencében, hanem közvetlen közelében egy másik ember fekszik a víz alatt. A mikor rémuléteiből magához tért, lármát ütött, mire a szomszédában lévő templomból emberek rohantak be a fürdőbe, hogy a kiemelésben segítségére legyenek. Néhány pillanat múlva ki is emelték, de már akkor meg volt halva. A halotban felismer-

ték Lukácsovics Ferenc 58 éves gk. vallású fürdőszolgát, aki állandóan részegeskedett s valószínű, hogy karácsonya éjjelén leitta magát s mivel a vizet egész északán át melegítik, úgy hajnal tájban fürödni ment s eközben az 1-20 méter mély vízben megfulladt. — Öngyilkossága ki van zárva, mert állandóan — mint alkoholos egyén — viziszonnyban szenvedett s e patkány halált valószínűleg nem kereste a maga jószántából. Különben „de mortuis nil, nisi bene.”

— A szerencsés-hidasnémeti-kassai vasút építésének megkezdése 1907. tavaszára várható. A vonal az államvasutak Szerencs állomásából ágazik ki s Mád, Rátka, Tállya, Abaujszántó, Bodókújfalva, Bodókővárja, Arka, Vizsoly, Vilmány, Kisfalva, Göncruszka és Gönc községeket érintve Hidasnémeti állomáson csatlakozik a fővonalhoz.

— A vas-szekerény dézsmálója. Házicseléd tolvajlásától óvakodni teljesen lehetetlen. Ha tolvaj, ott s akkor lopja meg gazdáját, amikor neki tetszik, illetve amikor neki arra a legjobb alkalma nyílik. Hanem a jelen esetben olyan tolvaj raffinériával találkozunk, amely csaknem páratlan a tolvajlás annalesei között. Arról van szó ugyanis, hogy özv. Haas Lipótné vaspénzszekerényét körülbelül egy év óta ismeretlen tettes dézsmálja. Az agg matrona fainak panaszkodott, hogy bár a vasszekerény állandóan zárva van s annak kulcsai avatatlan kezébe nem kerülhetnek, mert az egyiket magánál hordja, duplikátja pedig el van rejtve, érthetetlen módon fogy a pénze. Senkire nem volt, de nem is lehetett gyanúja. A cselédje „a becsületes, jó és megbízható” cseléd, aki már másfél évig szolgálta a matronát, folyó hó 1-én a szolgálatot elhagyta, mert megbetegedett. Rá 9 nappal történetesen a vasszekerény kulcsának réseibe valami dugult, úgy, hogy azt az urnő nem tudta kinyitni. Mivel sürgősen pénzre volt szüksége s nem akart a rések kitisztításával bajlódni, a duplikátért ment. A kulcsot be is illesztette a zárba, de az nem mozdult. Nem is mozdulhatott, mert az nem a duplikát volt, hanem egy, a cseléd által odatett és az eredetihez hasonló kulcs amelyet csak azért tett oda, hogy urnőjét félrevezesse. Természetes, hogy a gyanu most már az eltávozott cselédre irányult s le is jött a rendőrségre Haas Mór borkereskedő és panaszt tett. Ennek alapján Kelner Sámuel rendőrkapitány Nasztanovics Mihály őrmestert küldte ki a nyomozás megejtése végett, aki Haas Mórral együtt a cseléd lakásán megjelent. A mikor az őrmester a kulcsot kérte, a cseléd elvörösödött s hebegni kezdett. Erre az őrmester a volt cseléd táskáját kezdte kutatni, miközben észrevette, hogy a cseléd az ágyba dug valamit. Hirtelen megkapta a kezét s akkor észrevették, hogy abban egy ridikül görcsösen szorított. A mikor a ridikült kicsavarták kezéből, abban megtalálták a vasszekerény kulcsát és 32 korona pénzt. Tovább kutatva aztán találtak egy nő inget, 6 drb. ezüst kanálkát, egy ezüst tálcát és egy gyümölcsös tálat. Találtak azonkívül egy 867 koronáról szóló takarékpénztári könyvecskét, amelynek tanúsága szerint a pénzt szolgálati ideje alatt rakta a takarékpénztárba. A rendőrségen Eisenberger Hani Teréz 28 éves cselédnek vallotta magát s csak hosszas faggatás után ismerte be a lopások elkövetését. Letartóztatták, de mivel özv. Haas Lipótné megbüntetését nem kívánta, az ügyészségnek nem adták át, de mint hasznavehetetlen tolvaj cselédet a város területéről a rendőrkapitány kitiltotta és eltoloncoltatta jobb hazába.

— Önállóan dolgozni tudó ügyvédi irnok, ki a telekkönyvet jól ismeri, alkalmazást nyer dr. Székely Albert ügyvédi irodájában Sátoraljauhelyben.

— Zongorák, pianók, harmonikumok és gramfonok legutánabban árban kaphatók, esetleg részletfizetésre is. *Udvardi Szaniszlónál* Sátoraljaujhelyben.

— *Dunky fivérek* es. és kir. udv. fényképészek műtermében főtér 9. művészi kivitelű szép képek készülnek matt, szépiá, bromézüst stb. kivitelben.

— *Tüdőbetegeknek áldása* a törvényesen védett „Sylol”. E csodás hatása, kellemes ízű gyógyszer megszünteti a köhögést, bámulatos eredménnyel használhatók mindennemű tüdőbántalmak, hurut, elnyálkálkodás és influenza ellen; az éjjeli izzadást teljesen megszünteti, a test súlyát gyarapítja. Ara egy üvegnek utasításával együtt 2 korona. Kapható a készítőnél: *Hajós Árpád* gyógyszerüzében Arad, *Andrássy-tér 22.*, Budapesten *Török József* gyógyszerésznél, *Király-utca 12. sz.* és minden nagyobb gyógyszerüzében.

— *Pármal ibolya szappan*. E név alatt pár év óta egy kitűnő mosdó-szappan van forgalomban. Ki ne szeretné az ibolya illatot? S ha e kedves és gyöngéd illattal ellátott szappanról még azt is tudjuk, hogy az arcot finomítja, üdíti ugyanarra, hogy még a legérzékenyebb arcbőrök is nagy eredménnyel használhatják s ha tudjuk azt, hogy hasonló finom minőségűben ilyen árért

külföldi szappant nem is lehet kapni, akkor méltán várhatjuk, hogy a közönség nem szánalmas pártolás céljából, hanem saját érdekében fogja használni e kiváló magyar gyártmányt. 1 darab 80 fillér 3 darab 2 kor. 20 fillér. Készítője *Szabó Béla* pipere-szappangyáros, Miskolcon. Kapható: Sátoraljaujhelyen, *Hrabéczy Kálmán* drogériájában.

Telefon-számunk: 42.

IRODALOM.

A „Zenélő-Magyarország” új évvel 14-ik évfolyamába lép. Tízennegy éve, hogy tartalmas, a zenének minden valóját felölelő füzetével szórakoztatja s nélkülözhetetlen mulattató barátjává vált a magyar zeneértő közönségnek. A „Zenélő-Magyarország” újévtől megnagyobbított rendszeres hangjegyi alakban s tetszetősebb formában jelenik meg. A január 1-sei (326-ik) füzet tartalma: 1. „Három csillag van az égen” és „Árok-árok de mély árok” 2 magyar népdal *Huber Sándor* átírásában. 2. A „Sogun” *Luders Gusztávnak* a Királysínház közkedvelt operettjének 2 legszebb zene-száma, u. m. I. „A mintaházaspár” és II. „Holdrománc” (*Visztária*) 3. *Lányi Ernő* op. 153. „Cansonette” című érdekes zongora műve. Megjelenik havonta két füzet, mindegyike

10—10 zeneoldal tartalommal — éven te 24 füzet. Előfizetési ára: negyedévre 3 korona, félévre 6 korona egész évre 12 korona Nem előfizetőknek egyes füzet ára egy korona. Előfizetéseket a „Zenélő-Magyarország” (*Klökner Ede*) zeneműkiadó hivatalához, Budapest, VIII., Józsefkörút 22. intézendők.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

Közgyűlési naptár.

Központi takarékpénztár Sátoraljaujhely: Jan. 20. d. u. 3 óra.

Sátoraljaujhelyi Népbank: Jan. 23. d. u. 3 óra.

Sátoraljaujhelyi kölcsönös önszegélyző hitelszövetkezet: Jan. 27. d. e. 11 óra.

Megyei általános bank Sátoraljaujhely: Jan. 27. d. e. 10 óra.

Zemplénmegyei ker., term. és hitelbank Sátoraljaujhely: Febr. 3. d. e. 10 óra.

Sátoraljaujhelyi Takarékpénztár: Febr. 3. d. e. 10 óra.

Tokaj-vidéki ker. és gazd. bank Tokaj: Febr. 3. d. e. 10 óra.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:

Éhlert Gyula.

Serdülő leányok

sokszor vannak ráutalva egy erősítő szerre, hogy a természetet támogassák és hogy fejlődésüknek sokféle nehézségeit legyőzhessék. A SCOTT-féle EMULSIO, mely alfoszorsavas méz és nátron hozzáadásával a gyógyszer-cukamájolajból készül, mindenkor a legkitűnőbb és legmegbízhatóbb erősítő szernek bizonyult. Kizárólag a legjobb anyagokból gyártják és a sajátos SCOTT-féle eljárás következtében oly jó ízű és könnyen emészthetővé válik, hogy a legcsekélyebb emésztési zavarokat sem okozza, sőt ellenkezőleg rendezi az emésztést és gerjeszti az étvágyat. A SCOTT-féle EMULSIO ennél fogva sokkal hatásosabb, mint a közönséges cukamájolaj.

A SCOTT-féle EMULSIO valódiságának jele a „hátán nagy csukhalat vivő halász” védjegy. Ezen lapra való hivatkozással és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében mintával bérmentve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL
„Városi gyógyszerész”

BUDAPEST, IV., VÁCZI-UTCZA 34/50.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 f.

Kapható minden gyógyszerüzében.

H I R D E T É S E K.

Eladó beltelkek.

Opálhegyen, Agyagospatakon, Érczfalván és Sókuton több kisebb-nagyobb beltelket szándékszik Coudenhove-Kalergi Henrik gróf uradalma irásbeli árlejtés útján eladni. A beltelkek felőli bővebb felvilágosítások az Opálhegyi Uradalmi Intézőségnek nyerhetők. Árajánlatok 1907. évi március hó 15-ig *Dr. Várady Gábor* budapesti ügyvédhez (V., Koháry-utca 2.) adandók be.

MEGHIVÓ.

A

S.-a.-ujhelyi Takarékpénztár

részvényesei

az 1907. évi február hó 3-án délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében tartandó

XLI. évi rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívhatnak.

Közgyűlési tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
2. Határozathozatal az igazgatóság által előterjesztett zárszámadás, a mérleg és nyereség felosztása tekintetében.
3. Az igazgatóságuk és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása.

Sátoraljaujhely, 1907. január hó 4-én.

Meczner Béla,
igazgató.

MEGHIVÓ.

A Sátoraljaujhelyi Kölcsönös Önszegélyző Hitelszövetkezet

1907. évi január hó 27-én d. e. 11 órakor

a városháza nagytermében tartja

VII. ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉT,

melyre a szövetkezet t. tagjai meghívhatnak.

Tárgy:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag kijelölése.
2. Az igazgatóság évi jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentésének tárgyalása, a mérleg megállapítása, a felosztási tervzet jóváhagyása s a felmentvény megadása tekintetében határozathozatal.
4. A felszámoló-bizottság jelentése a felszámoló III-ik évtársulat vagyonáról.
5. A VIII. évtársulat megalakítása.
6. 2 kilépő igazgatósági tag választása.
7. 3 rendes és 2 pótfelügyelő-bizottsági tag választása.
8. 5 felszámoló-bizottsági tag választása.
9. A közgyűlés előtt 8 nappal az igazgatóságnak írásban beadott indítványok tárgyalása.

Kelt Sátoraljaujhely, 1907. január hó 8-án.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból:

47. §. Igazgatósági tagnak választható minden nagykorú önjogi szövetkezeti tag, ki saját nevén legalább 5 törzsbetéttel bír s állandóan Sátoraljaujhelyben lakik.
A kilépett tagok újból választhatók.
53. §. Felügyelő-bizottsági tagnak választható minden nagykorú, önjogi szövetkezeti tag, ki saját nevén legalább három törzsbetéttel bír s állandóan Sátoraljaujhelyben lakik.
A felügyelő-bizottsági tagok működésük letelte után újból megválaszthatók.

A közgyűlésen az érdeklődő nem tagok, mint vendégek jelen lehetnek.

Egy jókarban lévő angol gyártmányu

Zongora

jutányos árban eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Tanuló

könyvnyomdánkban

azonnal fölvetetik.